

Зміст

Вступ

1. Законодавчі засади набуття права на здійснення адвокатською діяльністю в Україні
2. Основні види професійної діяльності адвоката
3. Професійно важливі якості адвоката
4. Кодекс адвокатської етики: основні поняття

Висновок

Список використаних джерел

Вступ

Слово "адвокат" походить від латинського *advocatio*, що означає "кликати на допомогу". Адвокати - це люди, професійний обов'язок яких надавати юридичну допомогу громадянам і організаціям. Адвокати своєю діяльністю сприяють усуненню порушень законів, займаючи позицію захисту прав і законних інтересів громадян і організацій, і тим самим виконують професійний обов'язок і моральний борг перед суспільством. Вже в III столітті до н.е. перший понтифік із плебеїв Тиберій Корунканий почав першим надавати юридичну допомогу всім громадянам без винятку. У Римській імперії захиснику для виступу надавалося в два рази більше часу, чим обвинувачу. Освічені римляни вважали, що обвинуватити людину набагато легше, ніж захистити, і у такий спосіб дотримували справедливості. Класичними стали слова метра адвокатури Плевако: "За прокурором холодний, невблаганний закон. За мною стоїть жива людина". У Росії адвокатура виникла після реформ Олександра II 1881 року. Саме з цього моменту адвокати починають допускатися на судові розгляди, і зароджується інститут адвокатури.

1. Законодавчі засади набуття права на здійснення адвокатською діяльністю в Україні
Діяльність адвоката регулюється Конституцією України, Законом України "Про адвокатуру" (із змінами, внесеними згідно із Законами України, в редакції згідно з Законом України N 3047-III від 07.02.2002 року), іншими законодавчими актами України і статутами адвокатських об'єднань.

Стаття 2 Закону України «Про адвокатуру» встановлює, що адвокатом може бути особа, яка має вищу юридичну освіту, підтверджену дипломом України або відповідно до міжнародних договорів України дипломом іншої країни, стаж роботи у галузі права не менше двох років, володіє державною мовою, склала кваліфікаційні іспити, одержала в Україні свідоцтво про право на зайняття адвокатською діяльністю та прийняла Присягу адвоката України.

Адвокатом не може бути особа, яка має судимість. Втрата громадянства України тягне за собою анулювання свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю у

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА

Написав Тамила

Понеділок, 29 листопада 2010, 20:45 - Останнє оновлення П'ятниця, 21 лютого 2020, 23:31

відповідності зі ст. 17 Закону “Про адвокатуру”.

Адвокатом може стати лише особа, яка має вищу юридичну освіту. Якщо проаналізувати освітньо-кваліфікаційні характеристики (ОКХ) випускника вищого навчального закладу та освітньо-професійну програму підготовки (ОПП), які затверджуються уповноваженим органом відповідно з Законом (ст. 13), можна зробити висновок, що для здійснення адвокатської діяльності недостатньо базової вищої освіти, тобто освітньо-кваліфікаційного рівня - бакалавр. За характеристикою освітньо-професійної програми підготовки спеціаліста, яка складається із спеціальних дисциплін та різних видів практичної підготовки, саме цей рівень є достатнім для заняття адвокатською діяльністю, що підтверджується складанням кваліфікаційного іспиту відповідно до затвердженої Вищою кваліфікаційною комісією адвокатури Програми складання кваліфікаційних іспитів особами, які виявили намір отримати свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю.

Згідно з Переліком напрямів та спеціальностей, за якими здійснюється підготовка фахівців у вищих навчальних закладах за відповідними освітньо-кваліфікаційними рівнями, затвердженим постановою Кабміну від 24 травня 1997 р. № 507, за напрямом підготовки “право” (0601) є дві спеціальності — правознавство та правоохоронна діяльність. Будь-яких інших спеціальностей з права чинним законодавством не передбачено.

Досить серйозні ускладнення виникають при вирішенні питання щодо наявності у особи, яка має намір стати адвокатом, стажу роботи за спеціальністю юриста не менше двох років. Лише, роботу, пов'язану із застосуванням права, можна вважати роботою за спеціальністю юриста. Це може підтверджуватися інструкцією про посадові повноваження на підприємстві або в установі, організації.

Як альтернатива практичному стажу роботи за спеціальністю юриста в Законі передбачено дворічний стаж роботи помічником адвоката, і хоч його повноваження певною мірою обмежені, однак така практика дає можливість навчитись здійснювати адвокатську діяльність та отримати свідоцтво про право на заняття нею (див. коментар до ст. 8 Закону).

Особа, яка відповідає наведеним вище вимогам, може бути допущена до складання кваліфікаційних іспитів. З цього приводу атестаційна палата кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури, розглянувши заяву і перевіrivши подані претендентом на отримання свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю документи, допускає (або відмовляє в допуску) до складання кваліфікаційних іспитів, приймає їх і ухвалює рішення про видачу (або відмову у видачі) свідоцтва (п. 14 Положення про кваліфікаційно-дисциплінарну комісію адвокатури), отримуючи яке особа приймає перед КДКА Присягу адвоката України (див. коментар до ст. 15). Кваліфікаційні іспити приймаються у відповідності з Порядком складання кваліфікаційних іспитів у регіональних кваліфікаційно-дисциплінарних комісіях адвокатури, затвердженим Вищою кваліфікаційною комісією адвокатури 1 жовтня 1999 р. № 6/2.

Під час кваліфікаційного іспиту перевіряються теоретичні і практичні знання особи, яка виявила намір займатися адвокатською діяльністю, вміння правильно застосовувати теоретичні знання у практичній діяльності адвоката. Претендент повинен виявити добрі знання з усіх питань, включених до білета, скласти правовий документ, вказаний у білеті. Знання претендента на отримання свідоцтва мають бути достатньо високими з усіх питань, включених до Програми складання кваліфікаційних іспитів особами, які виявили

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА

Написав Тамила

Понеділок, 29 листопада 2010, 20:45 - Останнє оновлення П'ятниця, 21 лютого 2020, 23:31

намір отримати Свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю, затвердженої Вищою кваліфікаційною комісією адвокатури при Кабінеті Міністрів України 1 жовтня 1999 р. № 6/2. На основі цієї програми, що містить 12 розділів, у кожному з яких 22 запитання, складаються регіональними КДКА білети по дванадцять запитань у кожному.

Закон не містить загальної заборони щодо можливості адвоката суміщати адвокатську діяльність з іншою роботою, але встановлює окремі виключення: особа, яка отримала статус адвоката, не може працювати в певних органах, прямо названих у ч. 2 коментованої статті. Зрозуміло, що поєднання адвокатської діяльності з роботою в державних органах є несумісним і може призвести до виникнення конфлікту в процесі виконання різних за характером функцій, чим може бути заподіяно шкоду інтересам громадян, які звернулися до адвоката за правовою допомогою.

Положення про кваліфікаційно-дисциплінарну комісію адвокатури передбачає, що свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю видається комісією протягом одного місяця з моменту прийняття рішення атестаційною палатою, якщо для цього немає перешкод, пов'язаних з несумісністю (п. 32).

Слід зазначити, що і в інших законах існують певні обмеження, які у свою чергу не дозволяють державним службовцям, суддям, прокурорам, іншим посадовим особам займатися певними видами діяльності, в тому числі й адвокатською діяльністю. Так, у ст. 5 Закону "Про статус суддів" встановлено, що суддя не може займатись підприємницькою та іншою діяльністю. Закони України "Про прокуратуру", "Про статус народного депутата", "Про нотаріат" також містять подібні обмеження, причому вони торкаються і приватних нотаріусів, оскільки із введенням цієї норми не були внесені відповідні зміни до Закону "Про адвокатуру".

Постанова № 1 Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури від 10 березня 2000 р. "Про затвердження Положення про Єдиний реєстр адвокатів України" передбачає, що "у випадках, коли після 30 вересня 1999 р. громадянам України було видано свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю або прийнято рішення про його видачу і не усунуто перешкод щодо сумісності адвокатської діяльності з іншою діяльністю, офіційно запропонувати таким особам визначитися щодо адвокатської діяльності протягом одного місяця, і в разі усунення перешкод, передбачених ст. 2 Закону України "Про адвокатуру", включити їх у Єдиний реєстр адвокатів України. У випадку, коли в місячний термін з дня такого попередження обмеження щодо сумісності усунуті не будуть, свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю такої особи анулюється рішенням КДКА на підставі п. 32 Положення про кваліфікаційно-дисциплінарну комісію адвокатури, затвердженого Указом Президента України від 5 травня 1993 р. № 155/93".

Судимість є обставиною, що виключає можливість займатися адвокатською діяльністю. Стаття 17 Закону встановлює, що засудження адвоката за вчинення злочину припиняє після набрання вироком законної сили адвокатську діяльність такої особи, а свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю анулюється. У випадках, коли судимість погашена (ст. 89 КК) або знята (ст. 91 КК), особа має право набути статус адвоката. Відповідно до ст. 88 КК України особи, засуджені за вироком суду без призначення покарання або звільнені від покарання чи такі, що відбули покарання за діяння, злочинність і караність якого усунута законом, а також особи, які були реабілітовані, визнаються такими, що не мають судимості.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА

Написав Тамила

Понеділок, 29 листопада 2010, 20:45 - Останнє оновлення П'ятниця, 21 лютого 2020, 23:31

2. Основні види професійної діяльності адвоката

Адвокати поділяються на криміналістів (ведуть кримінальні справи) і цивілістів (цивільні). Можна навести наступні домінуючі види діяльності:

- вивчення законів, підзаконних актів, нормативно-правових актів, міжнародних договорів (також облік діючого законодавства й інших нормативних актів) і застосування їх на практиці;
- надання юридичної допомоги за допомогою консультацій, надання усних і письмових довідок по законодавству (роз'яснення діючого законодавства як у цілому по виниклій проблемі, так і по окремих її нюансах);
- правовий захист громадян, організацій, держави;
- складання позовних заяв, скарг, претензій і інших документів правового характеру;
- запит через юридичну консультацію довідок, характеристик і інших документів, необхідних у зв'язку з наданням юридичної допомоги, з державних і громадських організацій, що зобов'язані у встановленому порядку видавати ці документи чи їхні копії;
- підготовка безпосередніх звертань від імені клієнта в державні, суспільні, виробничі, наукові, навчальні, культурні й інші організації по необхідних питаннях;
- представництво від імені клієнта в державних (правоохоронних, судових, адміністративних), суспільних, підприємницьких і інших структурах;
- збір різних доказів на користь клієнта на основі запитів, експертиз, наукових висновків, організації експериментів, висновків експертів і фахівців, додаткових обстежень, ревізій, перевірок, показань свідків і очевидців, логічних умовиводів;
- інформування в розумних межах клієнта про стан розглянутої справи, своєчасні відповіді на обґрунтовані запити, надання інформації і документів;
- організація зустрічей з підзахисним у місцях його затримання для уточнення обставин, що зм'якшують провину підозрюваного, підслідного, узгодження з клієнтом заходів для його захисту чи безперечного виправдання при застосуванні правоохоронними органами мір затримання під варту;
- підтримка захисту прав клієнта при виконанні слідчих дій у судочинстві, прояснення обставин справи на користь підзахисного.

Беручи участь у судовому розгляді, адвокат:

- строго стежить за дотриманням правил, установлених процесуальним законом і інших нормативних актів в інтересах підзахисного чи клієнта;
- звертається з зауваженнями, запитами до учасників судового розгляду, свідкам з питань уточнення, перевірки окремих положень, доказів і дій;
- заявляє відводи у випадках необхідності учасникам процесу (складу суду, прокурору, засідателям, присяжним);
- вимовляє захисні промови;
- за результатами судового розгляду організує оскарження неправильних, помилкових рішень і постанов по визначених питаннях на підставі можливостей діючого законодавства.

3. Професійно важливі якості адвоката

Наведемо основні якості адвоката, що забезпечують успішність виконання його професійної діяльності:

Здібності:

- високий рівень розвитку аналітичного і синтетичного мислення;

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА

Написав Тамила

Понеділок, 29 листопада 2010, 20:45 - Останнє оновлення П'ятниця, 21 лютого 2020, 23:31

- високий рівень розвитку понятійного мислення (володіння науковими поняттями і здатність сприймати і розуміти різні терміни);
- високий рівень розвитку дедуктивного мислення (уміння мислити від загального до конкретного);
- схильність до дослідницької діяльності (розвита увага до деталей, здатність групувати безліч фактів, установлювати причинно-наслідкові зв'язки і т.д.);
- високий рівень розвитку короткочасної і довгострокової пам'яті;
- наявність розвитих якостей комунікативної групи:
 - а) уміння встановлювати психологічний контакт зі своїм підзахисним;
 - б) уміння встановлювати психологічний контакт зі складом суду і з всіма іншими учасниками судового процесу (реалізація якостей адвоката як судового оратора);
 - в) уміння вести переговори, здатність переконання;
- наявність гарно розвитих вербальних здібностей (уміння правильно і зрозуміло спілкуватися);
- високий рівень розвитку концентрації і стійкості уваги (здатність протягом тривалого часу зосереджуватися на визначеному виді діяльності);
- здатність займатися тривалий час кропіткою роботою (робота з дос'є, архівними документами);
- здатність сприймати велику кількість інформації (всебічне адекватне сприйняття ситуації);
- здатність контролювати свої емоції.

Велике значення для здійснення професійної діяльності адвоката відіграють і особистісні якості, інтереси і схильності.

- чесність і порядність;
- організованість;
- ерудованість, широкий кругозір (гарні пізнання в різних областях наук);
- пунктуальність, відповідальність;
- високі моральні якості (принциповість, переконаність, чуйність і уважність до людей і т.д.);
- тактовність (здатність виявляти почуття міри);
- гнучкість, наявність розвитої інтуїції;
- ділова хватка, наполегливість, об'єктивність;
- самоконтроль, холоднокровність;
- комунікабельність, енергійність;
- уміння швидко відновлювати працездатність;
- прагнення до самовдосконалення.

Слід навести і якості, що перешкоджають ефективності професійної діяльності:

- вузькість кругозору;
- непевність у собі, нерішучість;
- низький рівень розвитку чи відсутність комунікативних здібностей, погана дикція;
- неврівноваженість, безтактність;
- інертність;
- безпринципність;
- непогашена судимість;
- відсутність інтересу до виконуваної роботи;
- запальність, імпульсивність;

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА

Написав Тамила

Понеділок, 29 листопада 2010, 20:45 - Останнє оновлення П'ятниця, 21 лютого 2020, 23:31

- нездатність зіставляти й аналізувати факти;
- невміння протистояти зовнішнім факторам.

Велику роль відіграє також організаційна діяльність адвоката:

- підготовка до процесу;
- складання плану;
- застосування прийомів та засобів, сформованих практикою і професійним досвідом.

Вчасна підготовка до захисту, обміркована лінія його здійснення, складений план — усе це дає адвокату можливість чітко сформулювати свої погляди в суді, орієнтуватись у різних ситуаціях, помічати неточності у висловлюваннях учасників процесу, а також вносити у складений план поправки при виявленні під час процесу нових обставин.

Адвокат повинен ґрунтовно обміркувати всі питання, які необхідно з'ясувати як під час підготовки до судового засідання, так і у процесі судового слідства.

Адвокат повинен добре знати також особистість підзахисного, його психологію, мотиви злочину, причини та умови скоєння злочину. Тільки вивчивши, проаналізувавши і зробивши висновки про особу підзахисного, логічно обміркувавши власну лінію захисту, адвокат може досягти позитивних результатів.

Вміння поєднувати при захисті інтереси суспільства і підзахисного, не протиставляючи їх, а також вміння підкреслити соціальне значення захисту при обстоюванні по суті приватного інтересу — це, безумовно, одна з важливих якостей професійної культури адвоката.

4. Кодекс адвокатської етики: основні поняття

Професійна етика адвоката є дуже специфічною, має цілу низку особливостей і спірних питань. Крім того, принцип додержання адвокатами норм професійної етики містить у собі конфіденційність, проголошену статтею 4 Закону України "Про адвокатуру".

У Вступі до Загального кодексу правил для адвокатів країн Європейського Співтовариства вказується, що обов'язки адвоката не обмежуються виконанням лише свого обов'язку в межах закону. Адвокат має діяти в інтересах права в цілому так само, як і в інтересах тих, чії права і свободи йому довірено захищати; не лише виступати в суді від імені клієнта, а й надавати йому юридичну допомогу у вигляді порад і консультацій. У зв'язку з цим на адвоката покладається цілий комплекс зобов'язань як юридичного, так і морального характеру.

Правила професійної етики передбачають добровільне виконання їх тими, на кого поширюється їхня дія. Недодержання адвокатом цих правил карається аж до застосування до нього дисциплінарних санкцій.

Особливість професії адвоката полягає в тому, що він одержує від клієнта відомості, які той не буде повідомляти іншій особі, а також іншу інформацію, яку йому належить зберігати в таємниці. Довіра до адвоката може скластися лише за умови обов'язкового дотримання ним принципу конфіденційності. Таким чином, конфіденційність є першорядним і фундаментальним правом та обов'язком адвоката.

Адвокат може відмовитися від надання консультацій двом або кільком клієнтам, які беруть участь у розгляді однієї і тієї самої справи, або не виступати від їх імені за наявності суперечності інтересів клієнтів або обґрунтованої загрози виникнення такої суперечності.

Адвокат зобов'язаний припинити обслуговування обох клієнтів у випадку виникнення суперечностей між їх інтересами, а також у разі виникнення загрози порушення

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА

Написав Тамила

Понеділок, 29 листопада 2010, 20:45 - Останнє оновлення П'ятниця, 21 лютого 2020, 23:31

конфіденційності або загрози незалежності самого адвоката.

Адвокат також зобов'язаний утриматися від обслуговування нового клієнта, якщо це може викликати виникнення загрози порушення конфіденційності відомостей, довірених йому попереднім клієнтом або якщо інформація про стан справ попереднього клієнта, яка є в розпорядженні адвоката, може стати джерелом переваг для нового клієнта.

Адвокатська професія стала істотною запорукою охорони прав людини у відносинах з державною владою. Це формує особливі вимоги до юридичної деонтології. Наявність чітких норм адвокатської етики, які відповідають загальноновизнаним світовим стандартам, розглядається як необхідна передумова, без якої неможлива довіра до захисників.

Статтею 9 Закону України "Про адвокатуру" визначено поняття адвокатської таємниці:

"Адвокат зобов'язаний зберігати адвокатську таємницю. Предметом адвокатської таємниці є питання, з яких громадянин або юридична особа зверталися до адвоката, суть консультацій, порад, роз'яснень та інших відомостей, одержаних адвокатом при здійсненні своїх професійних обов'язків. Дані попереднього слідства, які стали відомі адвокату у зв'язку з виконанням ним своїх професійних обов'язків, можуть бути розголошені тільки з дозволу слідчого або прокурора. Адвокати, винні у розголошенні відомостей попереднього слідства, несуть відповідальність згідно з чинним законодавством. Адвокату, помічнику адвоката, посадовим особам адвокатських об'єднань забороняється розголошувати відомості, що становлять предмет адвокатської таємниці, і використовувати їх у своїх інтересах або в інтересах третіх осіб".

1 жовтня 1999 р. Вищою кваліфікаційною комісією адвокатури при Кабінеті Міністрів України схвалено Правила адвокатської етики (протокол від 1-2 жовтня 1999 р . №6/VI), які, як зазначено в Преамбулі до Правил, покликані слугувати системою орієнтирів для адвокатів України у збалансуванні, практичному узгодженні ними своїх багатоманітних професійних прав і обов'язків відповідно до статусу, основних завдань адвокатури та принципів її діяльності, визначених Конституцією України, Законом України "Про адвокатуру" та іншими законодавчими актами України, а також мають закріпити єдину систему критеріїв оцінки етичних аспектів поведінки адвоката в дисциплінарному провадженні кваліфікаційно-дисциплінарних комісій адвокатури у разі оскарження дій адвоката як таких, що порушують присягу адвоката через порушення Правил адвокатської етики.

Крім того, зазначений документ містить такі положення у межах дотримання принципу законності адвокат зобов'язаний у своїй професійній діяльності виходити з переваги інтересів клієнтів перед власними інтересами, інтересами колег, партнерів, співробітників, інтересами законних представників клієнтів або їх опікунів, піклувальників та інших осіб, а також будь-якими іншими міркуваннями.

Розголошення відомостей, що становлять адвокатську таємницю, заборонено за будь-яких обставин, включаючи незаконні спроби органів дізнання, досудового слідства суду допитати адвоката про обставини, що складають адвокатську таємницю.

Адвокат не повинен пред'являти позовних вимог, клопотань та інших процесуальних документів, що свідомо для нього не ґрунтуються на чинному законодавстві, крім випадків, коли нормативний акт, що регулює спірні відносини, сам видається незаконним або неконституційним і підлягає оскарженню у передбаченому законом порядку.

Адвокат має право всупереч вимогам клієнта відмовитись посилатися на фактичні обставини справи і подавати докази, стосовно яких у нього є обґрунтовані сумніви щодо їх правдивості. .

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА

Написав Тамила

Понеділок, 29 листопада 2010, 20:45 - Останнє оновлення П'ятниця, 21 лютого 2020, 23:31

За порушення Правил адвокатської етики до адвоката можуть бути застосовані заходи дисциплінарної відповідальності в порядку, передбаченому чинним законодавством про адвокатуру.

Отже, додержання норм професійної етики є важливою і дуже специфічною засадою діяльності адвокатів. Наявна сьогодні законодавча база, на жаль, не регулює діяльність адвокатів так, щоб уникнути можливих суперечностей між етичними і юридичними нормами, та потребує вдосконалення. Потрібен і реальний механізм контролю за дотриманням адвокатами норм професійної етики та відповідальності за їх порушення, що забезпечило б гідний рівень правової допомоги, яку надають адвокати.

Висновки

Адвокат — особа, що надає юридичну допомогу, здійснює правовий захист, провадить справу у суді. Адвокатська діяльність в Україні регулюється Законом України "Про адвокатуру"[1]. Відповідно до нього адвокатом може бути особа, яка має вищу юридичну освіту, підтверджену дипломом України або відповідно до міжнародних договорів України дипломом іншої країни, стаж роботи у галузі права не менше двох років, володіє державною мовою, склала кваліфікаційні іспити, одержала в Україні свідоцтво про право на зайняття адвокатською діяльністю та прийняла Присягу адвоката України. Адвокат не може бути працівником суду, прокуратури, нотаріату, органів внутрішніх справ, органів безпеки, державного управління. Адвокатом не може працювати особа, яка має судимість.

Адвокат має право займатися адвокатською діяльністю індивідуально, відкрити власне адвокатське бюро, об'єднуватися з іншими адвокатами в колегії, адвокатські фірми, контори та інші адвокатські об'єднання, які діють відповідно до їх статуту та положень Закону України Про адвокатуру.

Професія адвоката полягає в таких видах діяльності: надання консультацій та роз'яснень з юридичних питань, усних і письмових довідок щодо законодавства; складення заяв, скарг та інших документів правового характеру; посвідчення копій документів у справах, які вони ведуть; здійснення представництва в суді, інших державних органах, перед громадянами та юридичними особами; надання юридичної допомоги підприємствам, установам, організаціям; здійснення правового забезпечення підприємницької та зовнішньоекономічної діяльності громадян і юридичних осіб; виконання своїх обов'язків відповідно до кримінально-процесуального законодавства у процесі дізнання та слідства. Адвокат може здійснювати й інші види юридичної допомоги, передбачені законодавством.

Адвокат - професія, що жадає від свого власника безумовного знання закону, значного досвіду, технічної оснащеності, мобільності, артистизму, красномовства, комунікабельності і інших професійних та особистісних якостей.

Зміст принципу додержання адвокатами норм професійної етики полягає в тому, що у зв'язку зі специфікою своєї діяльності, крім законодавчих норм, вони задля забезпечення якісного виконання своїх обов'язків у повному обсязі повинні дотримуватися певних морально-етичних норм, вироблених згідно з існуючими традиціями, практикою та світовими юридичними стандартами.

Список використаних джерел

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА

Написав Тамила

Понеділок, 29 листопада 2010, 20:45 - Останнє оновлення П'ятниця, 21 лютого 2020, 23:31

1. Бедь В.В. Юридична психологія: [Навч. Посіб]. /В.В.Бедь — К.: МАУП, 2004. — 436 с.
2. Біленчук П. Правова деонтологія. [Підручник] /П.Біленчук. - К.:Атика, 1999. – С. 147-159.
3. Бризгалов І. Юридична деонтологія. Короткий курс лекцій /І.Бризгалов. - К.:МАУП, 2000. – С.87-91.
4. Гель А.П. Судові та правоохоронні органи України: [Навч. посіб. Для студ. вищ. навч. закл.] /А.П.Гель, Г.С.Семаков, С.П.Кондракова. — К.: МАУП, 2004. —С. 261–264.
5. Жалинский А.Э. Профессиональная деятельность юриста /А.Э.Жалинский. – М.: БЕК, 1997. – С. 114-125.
6. Закон України «Про адвокатуру» //Відомості Верховної Ради України. – 1993. - №9. - С.62; 2002. - №16. - С.114; 2002. - №29. С.194.
7. Історія адвокатури України /За ред. Т.В.Варфоломеевої, О.Д.Святоцького. - К., 1992. – 145с.
8. Положення про Вищу кваліфікаційну комісію адвокатури від 5 травня 1993 р.
9. Положення про Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію адвокатури.
10. Положення про порядок реєстрації адвокатських об'єднань.
11. Святоцький О.Д. Адвокатура: історія і сучасність /О.Д.Святоцький, В.В.Медведчук. - К., 1997. – 170 с.